

Open brief aan de burgemeesters van België

11 maart 2018, zeven jaar na Fukushima

La Libre, 19 maart 2018 – [www.lalibre.be/debats/...](http://www.lalibre.be/debats/)

Een opiniebijdrage van meer dan 40 wetenschappers, intellectuelen, ingenieurs en kunstenaars.

Het is tijd dat de politieke wereld zijn fouten erkent en een punt zet achter de kernindustrie.

Niet alleen bezit deze geen enkele legitimiteit, ze vormt ook een zeer ernstige bedreiging voor onze toekomst.

Fin du nucléaire asbl, rue de la charrette 141, 4130 Esneux

www.eindekernenergie.be – info@findunucleaire.be – +32.(0)4.277.06.61

Op 25 juni 2017 hebben 50.000 personen elkaar de hand gereikt om op te roepen tot de sluiting van de centrale van Tihange. Het aantal demonstranten was voor velen een verrassing. Het gebrek aan reactie van de politieke wereld op deze buitengewone gebeurtenis was al even opmerkelijk. De kennelijke onverschilligheid van de leiders van ons land voor deze volksbetoging heeft zo haar redenen, waarvan de eerste wellicht een schuldgevoel is dat overigens bepaald niet ongegrond zou zijn.

De nucleaire sector is namelijk gestoeld op een gebrek aan democratisch debat en op leugenachtige staatspropaganda die ons onbepaalde, goedkope en veilige energie belooft. Om ons daaraan te herinneren gedenken we dit jaar de zevende verjaardag van Fukushima: na Tsjernobyl in 1986 het tweede kernongeluk waar geen eind aan komt. Nog erger: in 1960 ondertekenden de leiders van 16 Europese landen, waaronder België, het Verdrag van Parijs, dat tot doel had de financiële verantwoordelijkheid van de uitbater in geval van een kernramp te begrenzen, omdat geen enkele verzekeringsmaatschappij bereid was om dit risico, dat te hoog werd geacht, te dekken. Zonder dit Verdrag, enig in zijn soort, had de nucleaire industrie in Europa zich niet kunnen ontwikkelen.

Hier moet gezegd worden dat een ernstig ongeluk in Tihange het einde zou betekenen van ons leven in zijn huidige vorm, en zelfs het einde van de Waalse regio. Dat de kosten van zo'n ongeluk in de duizenden miljarden euro's zou lopen, waarbij de lichamelijke en psychische klachten waar de Walen mee te kampen zouden krijgen niet eens kunnen worden becijferd. Zij zouden gedwongen zijn het land te verlaten met achterlating van al hun bezittingen – maar waar zouden ze heen moeten, of, voor de armsten onder hen, op besmet gebied moeten leven. En dat uitbater Engie-Electrabel van dit astronomische bedrag maar 1,2 miljard zou hoeven te betalen: minder dan zijn winstcijfer over sommige jaren en minder dan een duizendste van de kosten van de ramp.

Wie zijn verantwoordelijk voor de nijpende toestand waarin België zich bevindt? De leden van de Belgische regering die in 1960 het Verdrag ondertekend hebben, uiteraard, maar meer nog de regeringen die in dezelfde fout zijn vervallen, en erger, door tot drie maal toe de levensduur van verouderde (en dus nog gevaarlijkere) reactoren te verlengen: de regering-Verhofstadt in 2003, de regering-Di Rupo in 2012 en de regering-Michel in 2015.

Gezien deze situatie is het tijd dat de politieke wereld zijn fouten erkent en een punt zet achter de kernindustrie, die niet alleen geen enkele legitimiteit bezit, maar ook een zeer ernstige bedreiging vormt voor onze toekomst en die van onze nakomelingen. Met het oog hierop willen wij de dames en heren burgemeesters van België drie vragen stellen:

1) Bent u van plan het voorbeeld te volgen van de Duitse en Nederlandse grensgemeenten en sinds kort ook van Luik, en zich in te zetten voor onmiddellijke sluiting van de drie oudste Belgische reactoren, Tihange 1, Doel 1 en 2? In aanmerking genomen dat een intensief neutronenbombardelement van meer dan 40 jaar het staal van de reactorvaten heeft verzwakt. Bent u daarnaast voornemens zich in te

zetten voor onmiddellijke sluiting van de reactoren Tihange 2 en Doel 3, waarvan de reactorvaten ernstig verzwakt zijn door duizenden scheuren en scheurtjes? In aanmerking genomen dat een nieuw vat dat met deze gebreken zou worden aangeleverd zou worden geweigerd.

2) Zou u bereid zijn om, evenals de gemeenteraadsleden van Luik op 28 februari 2018, een motie te ondertekenen waarin staat (wij citeren):

“De Gemeenteraad...:

- Vraagt om onmiddellijke sluiting van de kernreactoren van Tihange2 en Doel 3.
- Vraagt om naleving van de voorziene kalender voor de uitstap uit kernenergie, te weten 2025.
- Wenst dat de Gemeente zich, ook op juridisch vlak, aansluit bij de inspanningen van de vele gemeenten die in een breed, grensoverschrijdend initiatief de sluiting van de kerncentrale van Tihange eisen.”

3) Wat hebt u gedaan of wat gaat u doen om de regering en de uitbater te dwingen het personeel van de Belgische centrales om te scholen in ontmantelingstechnieken en vooral in de duurzame energiesector, die de enige veilige bron van energie vormt? Het zou zeer schadelijk en onbegrijpelijk zijn als de tijdens de Waalse staalcrisis gemaakte fouten zijn opnieuw zouden worden gemaakt, en er een beroep zou moeten worden gedaan op buitenlandse bedrijven, hetzij voor de ontmanteling van de centrales, of voor de grootscheepse uitbreiding van de duurzame energiesector.

Wij zijn u erkentelijk voor uw dagelijkse inzet voor uw medeburgers en danken u voor uw aandacht.

Francis Leboutte (civiel ingenieur), Bouli Lanners (filmmaker), Paul Lannoye (doctor in de fysica), Caroline Lamarche (schrijfster), Vinciane Despret (filosoof), Frédéric Blondiau (civiel ingenieur), Isabelle Masson-Loodts (documentairemaakster), Ezio Gandin (doctor in de fysica), Bernard Legros (essayist), Philippe Gilson (civiel ingenieur), Lou West (fotograaf), Philippe Looze (civiel ingenieur), Olivier Poumay (musicus), Philippe Bouchez (civiel ingenieur), Murielle Maquoi (schrijfster), André Sterckx (civiel ingenieur), Jacques Deck (cultureel expert), Manu Dutron alias Madu (schilder), Dominique Roodthoof (regisseuse), Patrick Corillon (beeldend kunstenaar), Paola Stevenne (schrijfster en regisseuse), Jean-Michel d'Hoop (regisseur), Magali Pinglaut (actrice), Pirlly Zurstrassen (musicus), Laurence Vielle (schrijfster en actrice), Alain De Clerck (beeldend kunstenaar), Jean-Claude Riga (filmmaker), Sophie Bruneau (filmmaker), Yaël André (filmmaker), Inès Rabadan (filmmaker), Antoine Pickels (toneelschrijver), Myriam Saduis (regisseuse), Olivier Blin (directeur van het Théâtre de Poche), Julien Doret (acteur), Isabelle Wéry (schrijfster), Marcel Berlinger (kunstenaar), Alain de Halleux (regisseur), Françoise Wolff (journaliste), François Lapy (civiel ingenieur), Paul Hermant (schrijver), Valérie Brédart (civiel ingenieur), Julia Heartily (zangeres), Françoise d'Arripe (civiel ingenieur), Jean-Jacques Andrien (filmmaker).